

SZERKESZTŐSÉG:
 BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
 Telefon száma 789.
 KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
 CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Vidékre postán v. helyben házhoz hordva.
 Egy évre ..... 45 Kor. | Egy negyedévre 10 kor.
 Egy fél évre ..... 25 Kor. | Egy hónapra 5 kor. 50 fl.
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR
 főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
 szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
 BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
 Telefon száma 708
 HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRDEMLÉSEK VALÓ
 KÖZLEMÉNYEKÉRT FELVESZKÉLDŐHIVATAL
 Parisban főosztályvezető: John F. Jones
 & Co. 21. bis, Faub. Montmartre.
 Londonban főosztályvezető: Teled. J. Jones
 11, Bloomsbury Square.
 Frankfurtban a M. Németországi királyi
 vezérkari főosztály: Daube G. L. & Társa,
 valamint összes irodák.
 Bécsben: Danneberg J. I. Kumpfgasse Nr. 7.
 Praha M. úton, I. Wolzelská Nr. 6-8.
 Haasenstein & Vogler I., Wallfischgasse 10.
 Mosza Rudolf Sallersgasse Nr. 2.
 Oppelk A., Stubenbastei Nr. 2.
 Schickl Henrik, I., Weitzsauer Nr. 14.
 Zürichben: Orell, Füssli & Co.
 és valamennyi hirdetés-iroda.

TELEFON 706.
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Előfizetőknek
 A főszerkesztő: 8 óra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Oroszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Románia- és Szerbia-országba, valamint az oroszokhoz, melyek a postaszállomásokig tartanak, negyedévre 15 korona.
 A kézbesítés díja különben.
 Egy szám ára 12 fillér.

Mai számunk főbb közleményei
 Vezércikk: Lejött a király.
 A hipokriták.
 Pihenő a válságban.
 Kihallgatások mérlege.
 A kormánypart zavara.
 Az emberirtó tüzeves.
 A vizsgálat.
 Újabb áldozatok.
 A király a kórházban.
 A túzkatasztrófa tanulságai.
 Egy tüzött elbárállás.
 A kerepesi-úton.
 Ha a király akarja...
 A balkáni zavarok.
 A mai versenyek.
 A kiegyezés nem sürgős.
 Tárca: A ponyva. Irta: Timár Szaniszló.
 A főhadnagy ur. Irta: Miklós János.
 Regény: Mámor. Irta: Gabriella D'Annunzio.

Lejött a király.

Megesett a szíve a rejtendő szerencsétlenség és elindult az ő csudafényes palotájából a szegénység házába, az ispotályba, hogy megvizsgálja a veszedelmek életben maradt áldozatait. Elindult palotájából a király és úgy kísérte a nemzetnek rajongó szeretete, hálája végig az utján. Budától addig a rémséges kerepesi-úti romig. Aztán átment a kórházról a füstölő falakhoz és a nép megfellebbezésén a szerencsétlenségnek az idomosságáról, nem bírva visszafordítani a szíve kamaráiból fellelé kíváncsi hálát: ott a nyomorúság helyén megéltéje őt: a magyar királyt.

Megéltéje őt őszintén és igaz lélekkel.
 A kikhez szavát intézte abban a nagy sárga kórházban, úgy érezték, hogy ezért az árért újra vállalnák az elmúlt éjszakának minden kínját, minden gyötrelmet, minden borzalmat.

Ott abban a sárga nagy házban a Kerepesi-úton — bizony mondom néktek — egészen egy volt a magyar nemzet az ő királyával.

Aztán hazament a király, fel Budavárába, az ő csudafényes palotájába, a romokon pedig átvette a tüzoltóság az ő rémes birodalmát, keresve a holtakat, a kik még ott hevernek temetlen s mégis életetve.

A kik pedig az ímént éljenek a királyt, azoknak fájó érzés előzködött be a szívébe:
 — Miért nem vagyunk egyik mindig mindenben, a békében is, a jó-

Az Egyetértés tárczája

A ponyva.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —
 Áltam mozdulatlanul és bannulán a kőnközt, Velem együtt a tömeg a melyet a pusztító lángtenger hipnotizált. Minden a mi különben az egyes embert és a tömeget, a maga összeségében érdekli, elsősorban látott és csak a fékevesztett, zaboltalanul dühöngő tüz-elem foglalta le figyelmet. Talán nem sokan ösmerték eddig ezt az érzést, a mely bizonyára minden ember érzésé közt a legkülönösebb. De most egyszerre tömegesen ösmertekünk meg vele: hogy ugyanis veszedelmünk levő embertársainkon okvetlenül segítenünk kell, de másrészt az a lesújtó tudat száll meg bennünket, hogy segíteni képtelenek vagyunk. Ez a két ellentétes tudat és érzés úgy törpévé teszi az embert! Leírhatatlan szenvedéssel és gyötrelmekkel jár. Látni, a mint ott vergődnek a lángok között a boldogtalanok; hogyan néznek le a lángok közül a tömegre, amelynek bőre ép, amely csak bámulni tud, de segíteni nem; nézni a halálraosztott kétségbeesést és segíteni mégsem tudunk: ez nagy, kimondhatatlan szenvedés.

E zavaros kínzó érzések sokáig üldözik az embert. A látványosság pedig az egész életet át felédni nem lehet. A csöndes szemlélet örömben, éjjel és nappal, színházban, templomban, multság és szórakozás között a tüztengerből kiugrád, kétségbeesett embereket látunk szemünk előtt. Mindenki menekülni szeretne az emléktől. Mindenki azt hajlja: ha ne láttam volna! De éppen ez az, a mitől menekülni nem lehet. Sőt minél jobban szeretnénk szabadulni az emléktől, annál jobban üldöz bennünket s még álmainkban is követ. Ilyen szoros és elválaszthatatlan kapcsolatban az ember emberrel. Csak ilyen pillanatokban győződünk meg róla igazán.

létben is, az élet mindennapos szűkességében? Miért kell ilyen rémes szerencsétlenségnek történnie, hogy feledve legyen politika, válság, nemzeti követelések és együtt, egy érzésben doboghasson királynak és nemzetnek a szíve?

Ne vétecsék rossz néven, hogy így megírjuk a tömeg érzését. Amikor az egész országnak az az igaz érzése.

Hiszzen oly könnyű a mi hálánkat, a mi lelkesedésünket elnyerni. Más, talán okosabb népek konkrét jókat kivánnak, olyankor, amiknek megfogható értékük van. Minket boldoggá tesz egy jó szó, egyetlenegy lépés, amely azt bizonyítja, hogy nem vagyunk idegenek a mi uralkodóinktól. Miért nem akad senki, aki megmondaná ezt a felségnek? A korona bizonyosan megértene, aki ezt elmondaná neki.

Kívánunk nemzeti vívmányokat s a gonosz tanácsadók minden áron azon mesterkednek, hogy ellentéteket szerezzenek a nemzet és az ő koronája közé. Mikor pedig oly könnyű volna, hogy ebben is egyet legyenek, ne csak a szerencsétlenségben. Hát ahogy ma délelőtt mindketten együtt sirtak a pusztulás és együtt kívánták a szerencsétlenség vizsgálatát: azoképpen együtt kívánják a nemzet nagyságát és a korona fényességét és nem kívánja egyik se a másiknak a kisebbédését.

Miért nem akad senki, a ki megmondaná:

— Felséges Ur, nemcsak a Kerepesi-úton nagy a veszedelem, de romlás fenyegeti egyéb, talán nem oly nyilvánvaló, de épp olyan fontos javakat, a nemzet javait. felséged vigaszt és gyógyulást hozhatna ott is, azokon az egyéb téreken. Sőt felséged szava talán nagy romlásnak vedhetné elejét. Mondja ki felségem ezt a szót és csozlik minden felhő és nap sugar és boldogság lesz minden a korona és nemzet között.

Az egyik nagy tűz színhelyére elment a felség mindjárt, nem kérdezve más tanácsost, csak a saját szívét. Hej, ha a nagy nemzeti tűz dolgában is csak arra az egy tanácsosra, csak a maga szívére hallgatna.

Különböznék bántsuk ma a politikát. De talán nem is egészen politika az, a mikor azon busulunk, miért hogy nem mindig egy a nemzet és a király.

Valamennyi emlék között, amely a borzalom éjszakája után belkünk elé lép, legkülönösebb az, amely — ponyvára vonatkozik. A ponyva! A tömeg, amely lenn áll és bámul, a lángoktól kizűködő boldogtalanok az égő házban: egyformán reményt merítettek amikor meglátták a kitesztelt ponyvát az égő bérpalota alatt.
 Sokan megkönnyebbültek. Ime: itt egy mentő készülék. Akárhogy fordul is; ha minden más mentési kísérlet hiábavalónak bizonyul is: egy elszánt ugrás a magasból és a ponyva felfogja a szerencsétleneket. Látni a tömeget, amikor egy-egy halálraest embert megfogja a halálgrást a magasból, a mikor egy-egy asszony röplő hajjattal, a tüzoltó vértarossa festett lebegő ruhában alszállt a szedő mélységbe: valóban megrendítő látvány. Minden ember visszafordította lélegzetét. Hisz abban a pillanatban, mely tele volt szászoros gyötrelmekkel, egy ember sorsa dönt el. Élete és halála a mi életünkkel és halálunkkal egyenlő. Látásott. A tömeg ilyenkor kiáltozásokba tör ki. Szörnyű, nagy retentés kiáltozásba, mintha a végítélet hangját hallották volna meg. Minden gyötrelmet és kín ebben a kiáltozásban jutott kifejezésre. Sokan sirtak. Mások alszálltak és teljesben megtörve átváltak. A ponyva rossz mentőeszköznek bizonyult.
 Most utlag amikor a látót képek lassankint kibontakoznak és kialakulnak, igen természetesen látjuk, hogy a ponyva nem jó mentőeszköz volt. Mit is segíthet egy három méternyi széles ponyva, amelyet azonnal, hogy leles volt, hogy a magasból még kisebbnek látszott, még avatatlan kezek is fogtak? Ez a ponyva nem arra való volt, hogy veszedelmbe jutott emberek legorjajának rá. A ponyva — nem is szólváról, hogy későn jutott a helyszínre — csak a tüzoltók számára való készülék. Nagy és hosszú gyakorlatok után tudnak csak a tüzoltók olyan ügyességre szert tenni, hogy éppen a ponyva kellő közepére ugorjanak. Gyakorlatokon rendszerint sikerül is. De más a gyakorlat és más a veszedelem pillanata. Gyakorlatokon mindenkinek hideg a vére.

A hipokriták.

(Sz.) A kormány két felhatalos újságjában, a magyarban, meg a németben, ugy látszik tökéletesen süket emberek politikáinak. Sőt nemcsak süketek ezek az urak, hanem vakok is. Nem hallanak és nem látnak.

Igy a németnyelvű felhatalos mai esti lapjában különös gyönyörködéssel ír két dologról. Az egyik, amin szerföltöt örövendez, az, hogy a szabadelvű pártban a nemzeti követelések dolgában megfordult az áramlat, s hogy most már nem az ellenzék által megjelölt mértékben, hanem csak az erősen leszállított mértékben teszi a párt magáévá a nemzeti követeléseket. A másik pedig, ami fölött a kormány németnyelvű felhatalosa nagyon lelkesedik, az, hogy a függetlenségi párt is alábbhagy immár a követeléseivel, s alkalmasint megelégszik azzal, amit majd kegyelemből jutlatnak a nemzetnek.

Nos, ami a szabadelvű párti áramlat megváltozását illeti, arról nekünk pozitív tudomásunk nincs; de azt hisszük, hogy a német felhatalosnak sem lehet, mert hiszen a szabadelvű párt szegény néma és szavát nem hallani. Azt tudjuk, hogy a szabadelvű pártban erősen békéltelendek amiazt, hogy a pártot nem engedik szóhoz jutni; hogy a szabadelvű párttal nem törődik senki s úgy bánnak vele még mindig, mint egy lelketlen, akarat nélküli szűkalkodó, tedd ide, tedd oda masszával. Azt is tudjuk, hogy a szabadelvű pártban igen sokan most is azt hangoztatják, hogy a szabadelvű pártnak kellene a nemzeti követelések ügyének élére állni, egyfelől azért, mert a kerületek szabadelvű pártjai így kívánják, másfelől meg azért, mert így a szabadelvű párt és nem az ellenzék élhetne a követelések megvalósításának hasznáival, vagyis a szabadelvű párt élvezné a népszerűséget. Ezeket tudjuk.

Ámde, ha igaz lenne az, a mit a németnyelvű felhatalos ír, hát ugyancsak rut szinben tünteti föl a szabadelvű pártot. Hiszen akkor ez a párt hétről-hétre változtatgatja a maga elveit oly szerföltöt jelentős kérdésben, mely a súlyos válságot előidézte. Ha a szabadelvű párt tagjai még néhány nappal ezelőt a nemzet érdekében valónak tartották a nemzeti jogok érvényesülését s ma már más álláspontot foglalnak el: ez a legnagyobb politikai erkölcsatlenség. Hát micsoda politikusok a szabadelvű párt tagjai? Komoly férfiak, vagy pedig meggyőződés híján mozoghatók, ide-odavezényelhető zsoldos katonák? Azt tartjuk, hogy a németnyelvű felhatalos föltevése mélyen megájtáló a szabadelvű párt tagjaira, mert azt

jelenti; hogy ezek az urak a felhatalos fordulása szerint változtatják nézeteiket.

Hanem hát nem a mi feladatunk az, hogy elintézzük a szabadelvű párt tagjainak politikai becsülethelyét úgy a kormány felhatalosával szemben. Annyi bizonyos, hogy az újság kegyetlenül lebecsüli a szabadelvű párt politikai komolyságát és megbízhatóságát.

Ami pedig a függetlenségi párt hangulatát illeti: no már azt mi jobban ismerjük, mint a német felhatalos és minden kollégális humanizmusunk mellett is kénytelenek vagyunk megmontani a süket és vak publicisták örömet. A függetlenségi párt megmarad szilárdul álláspontján. Sőt az események csak megerősítik ezt a pártot abban a meggyőződésében, hogy a nemzeti követelések legjelentősebb pontjait, a nemzeti nyelv jogáért, tovább kell harcolni, hiszen most már a nemzeti követelések úgy nemcsak a függetlenségi párt, hanem igazán az egész nemzeté. A német felhatalos tehát vagy süket és vak állapotában nem hallja és látja a válságot, vagy pedig czélzatosan ártatja a maga közönségét.

A magyar nyelvű felhatalos megtámadja az obstrukciót azért, hogy sürgeti állásfoglalásra a szabadelvű pártot. És tiltakozik az ellen, hogy az obstrukció szabja meg a szabadelvű párt taktikáját. A felhatalos nyelven az obstrukció ellenzékét jelent. Ha öröme telik ebben az elnevezésben, hát csak éljen vele. De a kormány felhatalosa eltervezte a czímet. Ne az ellenzék támadja meg, hanem forduljon a szabadelvű párt lázadó elemei és a vidéki szabadelvű pártok ellen. Hiszen magában a szabadelvű pártban követelték igen nyomtatósan a parthatározatot és csak néhány korifeus erőszakos beavatkozása akadályozta meg a vélemény szabad nyilvánítását. És a vidéki szabadelvű pártok sürgetik az országos pártot arra, hogy valjon szint és ne gyávaskodjék és ne olakoskodjék. Azután meg a szabadelvű párttal benső viszonyt tartó lapokban olvastunk igen okos czikkeket arról, hogy a szabadelvű párt állásfoglalása föltétlenül szükséges. Sőt ezek a lapok ma a királyi kihallgatások előtt követelték, hogy a szabadelvű párt fejtsé ki a nemzeti követelések dolgában programját, mert ez súlyt adott volna a nemzeti akaratnak a fölség előtt — és mert képtelenség, hogy csak az uralkodó párt álljon a nemzet előtt program nélkül.

A magyar felhatalos tehát ne az ellenzékkel veszekedjék, hanem a szabadelvű párttal.

Egyébiránt a magyar felhatalos megértette volna a fölség egy nyilatkozatából a szabadelvű pártot illető súlyos szemrehányást.

Szemrehányást azért, hogy sohase közölték vele tanácsosai a nemzeti követeléseket, s ő nem is tudott ilyenekről. Igen, mert a szabadelvű párt mindig alakoskodott a fölséggel szemben is, mintahogy most alakoskodik a nemzettel szemben. Több nyíltságot és több őszinteséget urak! Ha pedig gyávaskodnak, akkor legalább ne irjanak olyan nagy kevelységgel, mert az álarcoskodás csunya dolog.

Pihenő a válságban.

Ő felsége a király ma a megrázó katasztrófa hatása alatt félretette a politikát. A budavári kastélyból, a hol mostani időzése alatt valóságos bezárkózott, lejött a városba, lejött a nép közé, elment a kórházban szinglők ögya mellé, vigasztaló szóval.

Ahol ment — gyalog ment a kórházból a vész helyére, — ezernyi tömeg ujongva köszöntötte. Mélyen hajladoztak az emberek a galambos aggyastán előtt, s köszöntötték hajadonfövel, ujongó éjjennel...

A katonák doboltak, s álltak egyenesen mint a czövek. Vajjon gondolt-e arra a felséges uralkodó, amire gondolt a sok ezer fönyű tömeg? Vajjon gondolt-e arra, hogy leghívebb népei mindig csak azt várják, mindig azt áhitják, vajha mindenkori leszállana közéjük, az ő világukba, lelküköz közél a magyar király...

(Kihon a királyról)

Mielőtt Pestre jött volna a király, rövid kihallgatáson Láng Lajos kereskedelmi minisztert fogadta. A kihallgatásnak, amely tizenegykor volt délelőtt, nem volt politikai célja. A legény- és inas-kiallításra hívta meg a miniszter a fölséget.

Déli egy óraker 3 fölsége Khuen-Héderváry gróf miniszterelnököt fogadta. A miniszterelnök, úgy mondják, a további teendők dolgában tett előterjesztést a királynak. Hogy mi lehetett ez? Melyésség titok.

A király — mint híre van, — e hónap 28-ig marad Budapesten. Azután visszautazik Bécsbe az angol királyt fogadni, majd a nagy hadgyakorlatokra megy, ha ugyan időközben mégis nem itéli fontosabbnak a válság elintézését a harcászati gyakorlatoknál. Ha ebben a tekintetben nem változik a felség programja, akkor valószínűleg csak a jövő hónap közepén, vagy végén kapunk új kormányt.

(A kihallgatások mérlege)

Amiket jelentettünk a kihallgatások eredményéről, jóformán minden betűjét meg erősítik most idehaza is, Bécsben is. Ma már

közéledett, a mikor fehér, tűzálló koponyegyet huztak a testükre. Nappal, paróképen fest a Lohengrin-süveg a czifa uniformis. De veszedelemben hadd járjon elől a legénység! A hősiesség illik a legénynek, a hővátosság a parancsnoknak.
 Hagyján volna, ha a parancsnokság, melynek feladata a tüzoltóság tökéletesítése, tudta volna idők folyamán a rendelkezésére álló anyagi eszközökkel olyan készülékekkel látni el a tüzoltóságot, amelynek hasznát is lehetne venni Minden modern tüzoltóságnak például van olyan toliólejtője, amely acélból van, amelyet részt a negyedik emeletig lehet felhúzni, úgy hogy a bamba jutva ember leszállhat rajta. A mi a tüzoltóságunknak is van toliólejtője. De egyszerre fából van és hamar lángra kap, másrészt nem elég hosszú, hogy ferden lehetne odatámasztani egy magas ablakhoz. De hol voltak a toliók, zsákok, a mentés egyéb készülékei? Ezek mind olyanok, hogy minderre alkalmasnak, csak mentésre nem. Lényekül pedig minden, még a ponyva is későn került a helyszínre.

A tüzoltóság egész rendszere tehát kezdetlegesség dolgában valóban ritkítja pártját. Elég csodálatos! Minden terepen haladunk; az orvosi tudományaink lépést tartunk, vannak eszközök, amelyeknek segítségével az emberi szervezet legrejtettebb részeibe is be tudunk hatolni. A Röntgen-sugarakkal meg látjuk a testen át a csontvázat. A technika minden vívmányát elsajátítottuk. Csodálatos gépeink vannak, amelyek milliókba kerülnek és mentési készülékeink amesnek. Pedig pénz volna rá elég. A nagy városokban most már automobilisták sietnek a tüzoltók a veszedelem színhelyére. A mi tüzoltóink még lovakkal vágtatnak. Hát csak ez az egy tük az, amelyen a modern technikával nem tudunk lépést tartani? Nekem az a gyanum, hogy ennek az oka a csinos egyenruhában rejlik. A parancsnokság annyira el van foglaltva a Lohengrin süveggel és a csinos egyenruhával, hogy kezdeményezésre, a tüzoltóság tökéletesítésére idő nem jut. Vagy a parancsnokság szellemének fogyaté-

kösságában van a hiba? Akkor még sokkal nagyobb a baj tüzoltóságunk körül.

A veszedelem pillanataiban, amikor a helyzet legválságosabb, a parancsnokság részéről kapkodás, rendezetlenség és bizonytalanság volt tapasztalható. Az egész akció ügyszólván a legénység hősiességére volt bízva. De vajjon minek akkor a parancsnokság? Ezzel nem akarom azt állítani, hogy az egyes parancsnokokban nem volna képesség jóakarattal javítani a tüzoltóság rendszerén. Nem tüzet feladatú, hogy embereket leszóljak, csak azért, hogy gáncsolják. Hallók olyasmit, is hogy a főparancsnok kért is a fővárostól anyagi támogatást szükséges mentőeszközök beszerzésére. Kért és nem kapott. Azonban akár a vezetésben, akár a fővárosban a hiba: kétségtelen, hogy hiba van és pedig nagy. A sajátok kötelessége, hogy — ha sajnos tanulságok árán is — rámutasson a hibákra, nem azért, hogy gáncsoljon, hanem azért, hogy a hibát megszüntesse.

Tüzrendszertünk pedig éppenséggel siralmas állapotban van. Micsoda tüzrendszert az, a mely megengedi, hogy a ház főbejárata árukkal van eltorlaszolva? A párisi áruház főbejárata azonkívül tele volt fégyverekkel és töltényekkel is. Ezek a töltények persze a lángokban egymastán puffogtak el. Már most tüzvész idején tessék ezen a főbejáraton ki-bejárni, menteni, vagy menekülni.

Ilyen veszedelmes főbejárat nem egy, hanem ötszáz van Budapesten. Nincs sürgősebb feladata tüzrendszertünknek, mint ezeknek a házaknak, kapubejáratainak a revidálás, a tűzfalak megvizsgálása és más, okvetlenül szükséges intézkedések megtétele. Mert nemcsak a színházi közönség életét kell óvni. A házakban lakó emberiség élete is becses. A tüzveszélyes házakban is megégnék tizenest idején az emberek, nemcsak a színházban. Tüzrendszertünk minden bőbeségére pedig a színházi tüzrendszert kérdéseiben merül ki. Pedig színházaink is a legnagyobb mértékben tüzveszélyesek.

meg is megmozdult s hangtalanul, könyve-
lábat szemmel kísérte a szerencsétlen ál-
dozókat.

Pár perczel később a Rókus-kórház ka-
pujára kitétek egy fekete táblát s ráírták:
**A halottakat kivitték a boncztani
intézetbe.**

A morgueban ma még a hozzátartozókat
sem bocsátották a halottakhoz. Csak azokat
mutatták meg a jelentkezőknek, akiket még
nem agnoszkáltak. Egy van még a szeren-
csétlenek között, akinek a nevét nem tud-
ják. A halott **alacsonytermetű, ő a haja
sötétbarna, a szeme barna, fekete alj,
szürke finell derék van rajta.** Az ingé-
ben N. T. írott betűk vannak.

A tizenegy felismert halott neve és halálának
az oka a következők:

Goldberger J. H.-né, 40 éves, a párisi áruház
tulajdonosának a felesége, ugrásközben a ponyva
mellé zuhant. Agyalapi törést szenvedett.

Márkus Lajosné 42 éves, agrárkórházban
halt meg.

Márkus Margit 17 éves, Márkus Lajosné
éánya, halála oka: agrárkórház, agyalapi törés,
egész testére kiterjedő égési sebek.

Márkusné? Mari nevű cselédjé 18 éves, agrár-
kórházban érte.

Reichmann Anna szülész, agrárkórházban
halt meg.

Beer Ilona agyalapi törést szenvedett.

Hartmann Vilmosné, agrárkórházban érte.

Weinberger Margit, agrárkórházban érte.

Weinberger Janka agrárkórházban, alapi törést,
negyedfokú, egész testet elborító égési sebeket
szenvedett.

Spira Samuné agrárkórházban, agyalapi törés érte.

Blankenberg Géza, agrárkórházban érte meg.

A halottakat holnap kiadják hozzátartozóknak.
Akiel nem visznek el, azokat a főváros költse-
sén temetik el.

Ujabb áldozat.

Szakadással folyik a munka a leégett épület
kürül s egész nap, egész éjjel rengeteg tömeg
lesz igazgató, előkerül-e legalább a holtteste
azoknak, akik az épületben veszték.

Az éjszakai szürkületben az áruház első eme-
letén mint egy terep sarkon felkeltett elő né-
hány tárgy, a melyet a tűz nem tudott elpuszti-
tani. Csak ma reggel látszott azután, hogy né-
hány vasból készült gyermek-ágy nyújtotta a ki-
sérteties képet. Az emeleti csupasz ablakok mög-
gött puszta feketeség minden.

A palotának a Klauzál-utca és Kerepesi-ut
sarkán tevő hatalmas köhomlokzata még épen
áll. De a tűz romboló ereje megingatta az alap-
ját s még most is tartanak róla, hogy beom-
lik. Alatta van az a negyedik emeleti sarokablak,
a melynek parkányáról az áldozatok legnagyobb
része levetette magát. Környezetétől már a
lángok, amikor az ablak kinyílt, hogy a benn-
szorultak az utolsó menedekkel biztató halalos
ugrást megkísérelték. Alatta kinyírt a harmadik
emelet erkély. Ennek kőparkánya okozta halálát
azoknak, a szerencsétleneknek, a kik a kétségbe-
esés pillanataiban nem tudtak átugorni rajta, ha-
nem belefutóde élettelenül buktak alá.

Ejfel után három óra volt, a mikor az izzó
zsarútnak és hamu között kutató tűzőtök és
rendőrök egy asszony holttestét találtak meg
a ruhahalmaz között. Ruhája foszlányokban ló-
gott róla s lebetetlen volt fölismeri. A mint a
holttestet a tömeg megpillantotta, sorain egy
percz alatt végimorgajlott az elszörnnyűkés és
minden áron át akarják törni a katonakordonon,
hogy a holttestet közelebb lássák. Irizatos dula-
kodás támadt az s izgalom nőtön-nőtt. A holt-
testet gyaloghintóra tették s egy tűzőtök-közpöngy-
gel letakarva vitték a Rókus-kórházba, a honnan
ma reggel a többi halottal együtt a törvényszéki
orvostani intézetbe szállították.

A tűzőtök azután a tolelérát a leégett épület

negyedik emeletének egyik ablakához állították s
a Kerepesi ut felől oldalon levő szobákat be-
járta néhány tűzőtök. Csak az első szobákba, a
hol a szerencsétlen áldozatok megszorultak, nem
ment senki. A tűzőtök lejöttek s jelentették
Szcerbovszky főparancsnoknak, hogy a szobák-
ban elviselhetetlené tette a levegőt. A szobákban
fémletré magasnak felszárk a füstfogó zsarútnak
s a falakról lepattegett törmelék s az egyik tűzőtök
csizmáját meg is perzelte.

A főparancsnok lehozatta a létrát a harmadik
emeletra, a hol **Boros** ügyvéd lakása volt. Az
ügyvéd kérésére tűzőtök futottak föl s átkutat-
ták a lakást, a melynek egyik kis szobájában
épen maradt az ügyvéd iróasztala és egy szék.
Az iróasztal fölött a tűzőtök föltörték s lehozták
az ügyvéd penztárcáját, a melyben néhány száz
korona volt.

A rettenetes kőségben ma is több sebesülés és
baleset történt. Az újabb sebesültek, a kiket a
mentők órák alá vettek, a következők:

Kiss István tűzőtök, szemén és karján égési
sebet szenvedett.

Spitzer Lázló kereskedősegéd, jobb kezén és
arcán;

Schon Béla kereskedő segéd arcán;

Szmetena István önkéntes csövezető a nagy
füstben elájult;

Zelenak Mihály színtelen elájult; ugyancsak el-
ájultak **Hencsik** Hihály,
Czides István,
Palkovits Gyula,
Toth Ferenc és
Bakos István.

Az eltűntök rokonai.

Kesergő, jajgató asszonyok, leányok, fér-
fiak futkároznak a kerepesi-uti romok előtt.
Ki az apját, ki a férjét, ki a fiát keresi.
Hiába várták őket haza éjszakára, nem ker-
ültek elő s borzalmas aggodalommal ár-
czukon kerdezik:

— Mondják meg, hogy meghalt! Mond-
ják meg legalább. Megöl az iszonyu bizony-
talanság!

A rendőrség tisztjei a kórházhoz, a kór-
házról a rendőrséghez utasították őket, is-
merőseik pedig kigondolt mérésekkel vizsgá-
lják a szerencsétleneket.

Reichner Simoné, egy üzleti alkalmazott
felesége, a ki Gödöllőről jött be ma reggel
rendkívülről a pusztlás helyére. Jaj-
gatva kereste az urat, aki az áruház gyer-
mekjáték-osztályának volt vezetője. Nem
tudták róla sehol semmit. A kórházban nem
szállították, a mentők nem közték be. Me-
neki sem látták s nem lehetetlen, hogy
benngették a többi szerencsétlenel. Lehe-
telenség volt eddig megállapítani, hányan
pusztultak el az üzethelyiségben magában
és az emeleti lakásokban, mert a házban
lakók nagy részének hozzátartozói nem is
voltak a fővárosban.

Sorban tudakozódnak a Rókus-kórházban
s ma déleg megállapított volt, hogy
Reichner Simonon kívül nyoma vesztett
Gräner Gyula és **Katz** Jenő üzletvezetőnek is.
Dobos János háza s a, aki a ház vala-
mennyi lakóját ismeri, bizonyosra állítja,
hogy a negyedik emeleti lakásban benngették
Goldberger két takaró-**csapja és egy öreg
vidéki ember is,** aki Goldbergerékhez teg-
napelőtt jött látogatóba. Két kis leány is
jajveszkelve tolongott át a sokaságon s
Margit nevű testvérüket keresték, aki az
üzletben volt alkalmazva.

A leégett palota kerepesi-uti részén, a le-
zuhanat és ledobált törmelék alatt is hever
— hír szerint — két asszony holtteste.
Kolossa Géza rendőrfelügyelő és néhány
tűzőtök állítás szerint a két nő mindjárt a
tűz keletkezésekor zuhant le az égő áruház
emeletéről s ott temette el őket a záporok
megeredt omladék. A két nő holttestét csak
a hivatalos vizsgálattör fogják előkeríteni
a hulladékok alól. Kiletükre nevezé eddig nincs
adat, de lehet, hogy a házmaster által em-
lített két takarító holtteste hever a gyal-
ogjárón.

Tulajdonképpen nem is volt abszolút fekete
ez haj. Másnap az asztalnál tanulmányozta,
amikor a visszaverődő nap sugarak érték
A sötét ibolyaszín, a campechea színe, vagy
a tűzben kipróbált acél és a paliszandéria
színei játszottak benne; minden sűrűsége
mellett is laza volt minden egyes hajszál
könyvedén kiünálított és mintegy lélegzeni
látszottak.

Donna Maria választékosan beszélt és
finom érzelmű szellemet árukt el és mind-
azért fogékony a mi az értelmet, az előkelő
ízlelt, az esztétikai élvezetet illeti. Gazdag
és sokoldalú tehetséget volt megadva;
képzetele és szingzárang társalgása a sok
utazásban, a sokféle helyen való tartózkodás-
dában, a sok emberrel való érintkezésben
fejődött ki banulatlanul. És Andrea úgy
érezte, mintha idegenszerű dicsőny övezte;
érezte, hogy sajátos csábítás árad ki be-
le, egy olyan varázs, mely a látott távoli
dolgot arnyképből, a meg szeme előtt le-
vegő emlékekből és a nyert benyomásokból
volt összeállítva. Leirhatatlan, megmagyaráz-
hatatlan volt ez a varázs; olyan volt, mintha
még magában hordozná azt a fényt, amely
meggyűrdött, azokat az illatokat, amiket
beszívott, azokat az idegen hangokat, amiket
hallott; olyan volt, mintha zavarosan, színe-
hagyótan, homályosan magával hordana ama
nap sugaras országok minden varázsát.

Abban a nagy teremben, mely a vesztő-
bűre nyílt, leült a zongora melé s kinyit-
totta, hogy megpróbálja.

— Jászol meg, Francesca? kérdezte.

— Oh nem, felelt a marquise. Már több
év óta nem gyakorolom magamat. Azt hisz-
nem, hogy nagyobb élvezet, ha hallgatom
a zenét. De úgy tesztek, mintha pártolnám a
művészetet. Telen mindig önköcsököm a
hazamán rendezett zenelőadásoknál. És
ezek nem is egészen rosszak. Ugye
Andrea?

— Cousineom nagyon is szerény, Donna
Maria: ő több az egyszerű pártfogónál, ő a
jó ízlés reformátora.

(Folyt. köv.)

Az elpusztult látogatók.

A borzalmas tűkatasztrófa a megrendítő tragé-
diák egész sorozatát tárja élénk. A kétségbeesett
szülők, kinek gyermekei a mohó láng martalé-
kává lettek, a rémülettel észüket vesztett embe-
rek, hajléknél, mindenüktől megfosztott lakók-
kik egy pána nélkül maradtak, ahová fejüket lei-
hajtathaták, mind-mind csak őregbítk az elem
csapás irtózatosságát. De talán a legérősebben,
a legkértvelebből sújtotta a rémes esemény a
Weinberger-családot. Egy anya kétségbeesett,
szívétlő jayveszkelése követeli vissza az élet-
nek két fiatal, szép leánygyermekét...

Weinberger Lajos, magyar államvasuti tiszt-
viselő Garay-utca 5. szám alatti lakását sirás és
panasz tölti be. Weinbergné, aki Krémer-lány,
Richmannéknak nővere. Két leánya látogatóban
volt Reichmannéknál.

— Az én két szegény gyermekem! — sópán-
kodott folyóvást a szerencsétlen asszony. — Ezt
nem élem túl! Adjátok vissza leányaimat!

A rokonság aig tudja csillapítani a hangos
fájdalmat, a mely a legelesebb szemrehányás az
anyai áldozatot követelt gondatlanságért. A bol-
dogtalan apa és a sógora **Székely** Albert, állam-
vasuti ellenőr elmondották, hogy a leányok, a
tizenhat éves **Margit** és a tizenöt éves **Janka**
tegnap délután eredetileg nem is Reichmannékhoz
hanem másik nagybátyjukhoz, **Székely** Alberthez
kiszülettek. De később mégis...

gukat, hogy inkább unokánéi közhöz, a tizenhá-
éves **Reichmann** Annuskához mentek volna. Ők
is, Annuska is ott feltesznek ma már a morgue
hideg márványasztalára. Weinbergerék banáit
csak tetézi az, hogy három gyermekük közül épp
az egészségesek, a szépek, a büszkeségek vezé-
rése oda, s nem enyhít, hogy harmadik gyerme-
kük, a tizenkét éves **Andor** életben maradt, a ki
testileg-lelkileg nyomorék.

A király a kórházban.

A vérsipos lobogó lángok izzó világa nagy
nyugtalanúságot keltett a budai várpalotában.
A király — a mint a szerencsétlenség híre
legpontosabban értesíték a veszedelem
fejleményéről.

Mikor ma reggel **Rudnay** Béla főkapitány
részletes jelentését a király elé ter-
jesztették, a király nyomban elhatározta,
hogy felkeresi a veszedelem szerencsétlen
áldozatait, hogy személyesen vizsgálja meg
őket. A kabinetiroda a miniszterelnököt és
Rudnay Béla főkapitányt tizenegy óra felé
értesítette a király szándékáról.

Félitüket órákor lovas rendőrök vágat-
ták a Rókus felé s a kivonult katonaság se-
gítségével helyet csinált a Rókus előtt, a
melyet egész nap, egész éjjel megszállt a
kivánsi neptömeg.

Gróf Khuen-Hédervány miniszterelnök,
Márkus József főpolgármester, **Müller** Kálmán
miniszteri tanácsos, a kórház igazgató-
ja és **Rudnay** Béla főkapitány a kórház
főbejárója mellett fekete szalonruhában vár-
ták a királyt, a ki negyed egy órákor érke-
zett meg.

A nyitott udvari fogaton gróf **Paar** Erde-
földadegéd s a második udvari kocsin **Gó-
záni** mári szürmnyegéd kísérték az ural-
kodót.

Mielőtt a két kocsit a kórház elé ért, je-
lentéketlen kis kezdés történt, a melyet
azonban mindenki észrevett.

A király kocsisa eltévesztette az utat s
a mint a Kerepesi-utról a Gyöngyök-utczába
fordult a kapóra felé hajtott, a hol pedig
kocsist mnes s a kocsit vagy a kis parkba
kellett, hogy berohajjon, vagy a gyalogjáró-
ra kellett volna felkapaszkodnia.

A téves hajtsát **Rudnay** Béla főkapitány
szerencsére idejekorán észrevette s néhány
lépést a kocsit felé téve, a cziúnderével intett
neki, hogy forduljon vissza.

A kocsis egy pillanatra megállította a lo-
vakat, jobbra kanyarodott s a közönség tom-
bolyo éjzenrívalgása mellett hajította a
kapu elé.

A kocsiból elsőnek **Paar** gróf ugrott ki s
félreállt. A király a lábtakaróját a kocsis
mellé vette a bakra, az udvari vadász helyé-
re s **Khuen-Hédervány**hoz lépett.

Kezet fogott vele s magyarul mondotta
neki, hogy a szerencsétlenség híre nagyon
megdöbbentette.

Márkus József főpolgármesterhez fordult
s ezzel szólította meg:

— A borzostó szerencsétlenség nagyon
nyugtalanra tett. A szegény áldozatok mit
csinálnak? Csak nincs újabb halott kö-
zöttük.

— Hát Istennek Felség — felelte **Márkus** —
az éjszakai halottakon kívül nincs új ha-
lottunk. A sebesültek aránylag jól van-
nak.

— Hát igaz, hogy a tűzőtök későn jöttek? —
kérdezte a király.

— Felség, a tűzőtök három perczel
azután, hogy a tűz kiűtött, ott voltak. De
hibásan bolt-tűzét jeleztek nekik, pedig ak-
kor már az egész ház égett.

— Tehát nem jöttek későn. — Majd
hozzátette:

— Ohajtom, hogy az építési szabályok fö-
lülvizsgáltassanak, hogy jövőben hasonló
eset elő ne fordulhasson. Kívánom, hogy az
erbet felelősség és mulasztás.

Ezután **Müller** igazgató jelentette, hogy a
kórházban hétfő sebesült fekszik.

Rudnay Béla főkapitánytól a király a rend-
őrség működéséről kérdézősködött s így
szólt a többi közt:

— Jelentétek nekem, hogy a rendőrség
kitűnően dolgozott s a mentés körül nagy
érdemeket szerzett.

Ezután a király **Müller** igazgató kalauzo-
lása mellett a jobboldali folyosón fölment az
I. emelet 29., 30. és 31. számú kórtermekbe,
ahol a sérültek fekszenek.

Először a 29. számú szobában az 5.
számu ágynál fekvő **Mátyás** Gizella nevű
cselédleányhoz (**Goldberger**ek cselédjé) for-
dult a király:

— Leugrott? — kérdezte a leánytól.

— Igen, — válaszolt az.

— Nagyon fáj a sérülése?

— Nagyon.

— Csak bízzék Istenben, — biztatta a
szerencsétlen résztvevő hangon a király —
majd megsegíti.

A tizenhármag ágyon **Spira** Adél fekiélt.

**A feje 'be van kötözve, mert az állkapczája
fűtött.**

A leány a király közeledtére föl akart
emelkedni fekvőhelyéről. A király jóindulat-
lag intett neki:

— Csak maradjon! Nagy fájdalmi van-
nak? — kérdezte tovább.

— Igen — válaszolt a leány.

— Leugrott?

— Szerencsétlen.

— Bizzon a jó Istenben, majd meggyó-
gyul.

A leány, a mikor a király távozni készült,
megragadta az uralkodó kezét és megcsó-
kolta. A király jószágosan megsimogatta a
leány fejét.

A harmánczadi számú szobában a tizen-
kettes számú ágyn fekszik az ijedségtől
megremült **Korbily** Anna cselédleány.

— Tud-e már beszélni? — kérdezte tőle
a király.

— Igen, — válaszolta szótárogolva a sze-
rencsétlen.

— Nagy fájdalmi vannak?

— Igen, — volt is a válasz.

— Bízzék Istenben — nyugtatta meg őt
is a király.

Távozásakor a leány még egy „kezdő eső-
holom"-ot mondott, a mit a király fejből-
tással viszonzott.

A foribetegek osztályára jött a király a
harmánczeges számú szobába. A betegek,
amint a király belépett, éljen kiáltásba tör-
tek ki. Mint örültek neki, hogy két szeren-
csétlen szobatársuk állapotát iránt maga az
uralkodó érdeklődik. Csak egy ember nem
tudott semmit a történetéről. Pedig a ma-
gas látogatós neki is szólt.

Sós István tűzőtök, halovány arcuzal,
eszméletlenül fekiélt az ágyán. Hőntes érte
s ugy elkabította, hogy talán sohase tér-
magához.

A király előbb **Glück** Sándor ágyá-
hoz vezeték, akik az éjszaka a félreeső hely-
ről mentettek ki, ahol a vizesap alatt fekiélt.
Másodfokú égési sebeket szenvedett.

— Mi volt ön? — kérdezte tőle a
király.

— Kereskedelmi alkalmazott, — válaszolt
Glück.

— Leugrott?

— Nem, felség.

— Egési sebeket szenvedett?

— Igen.

— Nagy fájdalmi vannak?

— Igen.

Közben elmondott a királynak, hogy
Glück csak annak köszönheti életét, hogy a
vizesap alá fekiélt és folyton folytatta magára
a vizet.

— Csodás lélekjelenele volt — jegyezte
meg erre a király.

Sós István ágya mellett megilletőde állt
meg a király:

— Szegény fiú! — mondotta. Kötele-
ségének lett az áldozata. Súlyos a sebes-
sülése?

— Az ajtóban **Peregrina** Inocentia apá-
caféfőnökhöz fordult a király:

— Ugy-e, súlyos megpróbáltatásokon men-
tek keresztül az éjszaka?

— Bizony Felség, borzalmas éjszaka volt,
— válaszolt a főnöknő.

Közben bemutatott a királynak **Fischer**
Aladár főorvost, aki a sebesülteket kezeli és
Farkas László kórházi gondnokot, akinek a
király kifejezte melegegedését a betegek
elhelyezése felett és megjegyezte, hogy még
szerencse, hogy a kórház oly közel volt a
szerencsétlenség színhelyéhez.

Müllernek a lépcsőkn lejövetel pedig
ezt mondotta a király, hogy a kórház be-
járól sokkal szebb, mint kívülről s egy-
látja, hogy a betegekéről igen lelkiismerete-
sen gondoskodtak.

A király a romok előtt.

Az utczán a kapu előtt állott a kocsis. A
vadász a király elé lépett, hogy a beszál-
tásnál segítségére legyen, amikor az ural-
kodó hirtelen odafordult **Rudnay** főkapitány-
hoz s azt mondja neki:

— Megnézném az elpusztult épületet is.
Kísérjenek el, kérem.

A kíséretben volt urak összenéztek. A
váratlan intézkedés meglepte őket. Az utat,
a melyet a királynak a kórházról a. áru-
házig meg kellett tennie, sok ezer ember
álta el s arra már idő sem volt, hogy
rendőrökkel nyissanak utat az uralkodó-
nak.

De erre szükség sem volt. **Rudnay** Béla
főkapitány a király előtt haladva utat kért s
a tömeg nagy tisztelettel félrevonult. Am
először csak a legelőli állók vettek észre,
hogy a királynak kell utat engedniük s mert
a mögöttük állók engedni nem igen akartak,
csak olyan keskeny utat tudtak nyitni, hogy
a király mellett csak **Márkus** főpolgármes-
ternek jutott már hely.

A király jövetelre a kirendelt katonaságot
is meglepte. **Richter**, a 44. gyalogezredbeli
százados tisztelegre vázánytete legényeit s
barsány hangon, tulkibálva a dobpergést
tett jelentést a legfelsőbb Hadárnak.

A másik oldalon is felhangzott a General-
March s itt **Kudernak** százados jelentkezett
az uralkodónál.

A király végignézt a legénységén, szá-
lított s meghagyta a századosnak, hogy ve-
zenyélje phénésre a katonát. Majd megkér-
dezte tőle, hogy miképp állította föl a kor-
dot s hogy leváltásra jött-e, vagy pedig őt
fogják-e leváltani.

Kudernak százados katonás fesszég-
gel, mint a czövek, mozdulatlanul állott az
uralkodó előtt, aki végül így szólt hozzá:

— Hallom es örülök, hogy a legénység
nagyon szépen viselte magát. Erősen dol-
goztak. Most is, látom, jó színben vannak.

Szcerbovszky Szaniszló főparancsnokhoz
fordult a király s meghallgatta a főparancs-
nok előadását a tűz keletkezéséről s az ol-
tás és a mentés nehézségeiről. Tübször
félbeszakította és kérdéseket intézett hozzá.

Részletesen megmagyaráztatta magának az
üzleti helyiség berendezését s elcsodálkozott,
mikor a főparancsnok a ház hihetetlenül
szűk kapubejárására mutatott.

**Dr. Kovách Aladár, a mentők igazgatója
a mentők munkájáról referált.**

— Köszönöm, kedves igazgató ur, tudom,
hogy a derék mentők nehéz munkát végez-
tek. Önökre mindig súlyos feladatok várnak.
Köszönöm buzgó működésüket.

ál is retentenes tapasztalagatjuk gyulenyk... azonos fogantatositani... mindenféle kiratolvoltsanak, s ezt vegre. Meg hadd... kizarat legyzen... kizartatni, mert ely... kizartatni, mert ely... kizartatni, mert ely...

kogyulés holnap kezdi meg tanakozasait. Ma a szamvevosek es a kulonbozo bizottsagok tartjak... kogyulés holnap kezdi meg tanakozasait. Ma a szamvevosek es a kulonbozo bizottsagok tartjak... kogyulés holnap kezdi meg tanakozasait. Ma a szamvevosek es a kulonbozo bizottsagok tartjak...

MOZGO KEPEK.

A Kerepesi-uton. Szines, tarka, elenk volt a Kerepesi-ut... ma képe. Mintha nem is hétköznap, mintha... ma képe. Mintha nem is hétköznap, mintha... ma képe. Mintha nem is hétköznap, mintha... ma képe. Mintha nem is hétköznap, mintha...

Tessék tovább sétálni! Azzal visszahömpölyög az ember az elöb... Tessék tovább sétálni! Azzal visszahömpölyög az ember az elöb... Tessék tovább sétálni! Azzal visszahömpölyög az ember az elöb... Tessék tovább sétálni! Azzal visszahömpölyög az ember az elöb...

UJDONSÁGOK.

Ha a kiraly akarja... Torda, 1902. augusztus végén. Az eddig lefolyt politikai harcok elöggé... Ha a kiraly akarja... Torda, 1902. augusztus végén. Az eddig lefolyt politikai harcok elöggé... Ha a kiraly akarja... Torda, 1902. augusztus végén. Az eddig lefolyt politikai harcok elöggé...

Kossuth Ferencz részve. Kossuth Ferencz helyi Ignacz özvegyének e hó 19-én... Kossuth Ferencz részve. Kossuth Ferencz helyi Ignacz özvegyének e hó 19-én... Kossuth Ferencz részve. Kossuth Ferencz helyi Ignacz özvegyének e hó 19-én... Kossuth Ferencz részve. Kossuth Ferencz helyi Ignacz özvegyének e hó 19-én...

Az új titkos tanacosok. A hivatalos lap mai száma közi, hogy a kiraly Vörösmarty Béla, a Kuria másodelnökeinek es Oberschall Adolf, a budapesti itelötábla elnökeinek a belső... Az új titkos tanacosok. A hivatalos lap mai száma közi, hogy a kiraly Vörösmarty Béla, a Kuria másodelnökeinek es Oberschall Adolf, a budapesti itelötábla elnökeinek a belső... Az új titkos tanacosok. A hivatalos lap mai száma közi, hogy a kiraly Vörösmarty Béla, a Kuria másodelnökeinek es Oberschall Adolf, a budapesti itelötábla elnökeinek a belső...

Az olasz kiraly Parisban. Parisból táviratoznak, hogy az olasz kiraly október hónapban Párisba ellátogatni. Már csak azt várják, hogy Loubet elnök hozzájáruljon ehhez az időponthoz. Lehet, hogy Helena kiralyne elkíséri a kiralyt.

Zarandoklás a Szent Jobbhoz. A budai kiralyi vártemplomba, ahol István kiraly napja óta a Szent Jobb ki van téve, állandóan nagy számban zarandokol a fővárosi lakosság es az itt idező vidéki község. A Szent Jobb még két napig lesz látható. Holnap a vártemplomban ünnepi Te Deumot tartanak, amely után a Szent Jobbot visszateszik az oltár mögött levő fülkébe, ahol állandóan őrzik.

Az új földesur. Várpároltörök írják: A Zichyék itteni 17000 holdas uradalmának új tulajdonosa, Witzleben-Altdörben Henrik porosz gróf vasárnap délután ide érkezett, hogy az uradalom birtokba vegye. A gróf a tisztelőket megjelentek részére lakomat adott, melyen az itt gyakorlatozó tüzés- es honvédekkel történeti és népzenei előadást tartott. A pezsgővel felöltözött Witzleben gróf es elmondta, hogy régi vágya teljesül most, midőn ebben a gyönyörű országban másodíthat es működteti kőr szerezhetik. Kora ifjúságától fogva rajongással tanulmányozta a magyarok ezereves történetét es ennek a népek nemes tulajdonságai, vilétsége, alkotmányához való törhetetlen ragaszkodása es szabadságszeretete családjától örökölte el. Polharát Szent István koronájának viselőjére, a magyarok apostoli királyára emelte.

Inasbó plébános. Debreczeni tudósítók írja: Wolafka Nándor címzetes püspök, nagyváradi kanonoknak miniszteri osztálytanácsos korában volt egy Sz. János nevű szorgalmas es hülye. A legény már huszonegy esztendő volt, de nem értett a betűvetés mesteréhez. Wolafka egyszer a hivatalból hazatérőben, az inasát aközben lepte meg, hogy az újságok címeiből nagy ákom-bakom betűkkel rajzolgatta az írást. A pap szánakozva mosolygott.

Késő az már János. A legény szemé könyvelőbádt s Wolafka annyira megsajnálta, hogy maga tanította az inasat az ábécé tudományára. A már katonaviselő ember mohon hatolt be az új, csodás világba s hét esztendő alatt megszerelte az érettségi bizonyítványt s belépett a természetrajz tanterembe. Wolafka azóta Debreczenbe került s meg is feledkezett a régi inasáról, akitől legtöbb levelet kapott, amelyben nagy örömmel újságolja, hogy plébániát kapott, egyetlen vágya, hogy Wolafka püspök itgassa be oda. A püspök teljesíti a kívánságot.

Ujjab tüzvész a fővárosban. Még a tegnapi katasztrófa színhelyén javában folytak a mentési munkálatok a mikor a tüzoltóságok újabb nagy tüzet jeleztek. A Garay-utca 23. számú ház tetőzete gyuladt ki ma két óra után, s már fél három óra volt, a mikor a veszedelemről a tüzoltóságok értesítettek. A tüzörség részéről See-borszky Szaniszló főparancsnok, Breuer Szilárd es Blaschnek Hugó segédtisztvezetéseivel kivonultak a központi, VI. VIII-ik kerületi, s örségek letrákkal s tüzfeskendővel. A ház tetőzete ekkor már lángtengerben állt, s a tüzoltók óriási erőfeszítéssel voltak csak képesek elejét venni annak, hogy a szomszédházakra is át ne harapódzék a tüzvész. Fél négy óra felé valamelyest lokalizáltak a tüzet, de azért a tüzoltók még négy órákon sem vonulhattak el. A veszedelem színhelyén óriási néptömeg verődött össze, a melyet a rendörség s a 86-ik ezred legénysége tartott távol. A kár eddig ismeretlen, de megterült, mert a ház biztosítva volt. A háztulajdonos, Bathory Gábor, a ki vidéken tartózkodik áviratilag értesítették a tüzesetről.

A horvát lázongások. Zágrábról táviratoznak nekünk: Holnap lesz Zlatárbán a képviselősálatás. Mind a két jelölt ellenzék. A választók már tíz nap óta folytonosan verekednek, a múlt éjelt egy hevesen támadtak egymás ellen, hogy a csendőrségnek közbe kellett lépnie. Erre aztán a parasztok a csendőroket támadták meg, akik kénytelenek voltak puskájukat használni. A hatóságok nem engedik meg a táviratokat továbbítását. Holnapra nagy rendezárástól félnek.

A dadogók vizsgálja. Ma volt a piaristák főgimnáziumában a dadogók vizsgálja. Nagy es előkelő közönség jött el, különösen egyetemi professzorok, orvosok, tanítók, tanilónök es szülők. A tanfolyamot Skultéty Lajos tanár vezeti s mint a minden várakozást felülmuló eredmény igazolta, a főváros támogatását is kiérdemelte. Ugy gróf Festetics tanácsjegyző, mint a vizsgán elnökölő dr. Vince helyettes-igazgató lelkes szavakkal üdvözölték Skultétyt es buzdították további munkára.

A fűrdővendégek száma. A mai napig hozzánk érkezett jelentések szerint a fűrdővendégek száma, az alsó-tátrafüredi fűrdőben 725, a tátra-szaplaki fűrdőben 841, a barlang-füredi fűrdőben 1999, az igló-füredi fűrdőben 443, a tátra-

Élvezett hajó. Marseilleből táviratozzák: Egy hónap óta nem érkezett hír az admirál Gueydon hajóról, mely az itteni hajórakodó egyesület tulajdona. A hajó Dunkerqueből Colomba indul 3000 tonna rakományával, hét assal es 50 főnyi legénységgel es július 15-én értette Marseillét. A hajót élvezetnek tartják.

Rablás kloroformmal. Szenziációs rabló-lámadás történt vasárnap Isterlaken fűrdőhelyen. Egy Marsan nevű barcelonai spanyol diák társával, akik mindketten az interlaken Jungfrauszállóban laktak, éjnek idején behatoltak a bécsi Rotschild-ház prokuristájának, Stiedry-nek szobájába, ott kloroformmal elkábították Stiedryt es lát s azután elrabolták hétézer korona es három száz frank készpénzét. Egy pénzér azonban észrevette a dolgot es a rablót elfogta. Azt hiszik hogy egy nemzetközi rablóözvegyesség tagja.

Sidoli César igazgató ma szerdán tartja nagy díszelőadást, mely alkalmából 20 számban 70 a legjobban idomított lovak veteti elő. Ezen előadás érdekességénél fogva előrelátóhatag lett házat fog vonzani, mert ez alkalommal szíveségből Gróf Spánochi Leó mint iskolavonal fog fellépni.

Olaszoknál figyelmeztetjük a Váradit Marton (Szabo-féle) régi idő óta fennálló jöhr-nevű cselősejhez vezető intézet hirdetését.

TÁVIRATOK.

A balkáni zavarok. Konstantinápoly, aug. 25.

A portának az osztrák-magyar es az orosz nagykövetséghez intézett es a hó 17-én es 18-án a szaloniki világtelen történt bandaharcokról szóló közleménye szerint egy 40 főből álló komitébanda Turka faluban megölt három dosrant, egy mohamedánt es magával hurcolt öt mohamedánt es keresztényt. A Kaimasalan hegyesében (vodenai járás) bandaharc folyt. A bandának 15 ballottja es 30 sebesülte, a katonaságnak 6 halottja es 3 sebesülte volt. A jeníso-vardari járásban egy banda magával hurcolt négy keresztény mezőrt es pászort. Zordia községben (monasztiri járás) egy komitébanda felgyújtott öt házat es kilenc majort. Ebben a járásban több drasuli lakos, a kik komitébándák tagjai voltak, meghódoltak es kegyelmet nyertek. Rokito falut (keilari járás) éjjel megtámadták es 13 lakost elhureztáltak. 119 bandatagot, a kiket Krusevóban elfogtak, Monasztirba vitték. A csapatok zsidkányul ejtettek különböző fegyvereket, három bombát, két faagut es egy zászlót, melyre es szó van írva: Halál.

Kubelik esküvője. Debreczenből táviratozzák lapunknak, hogy Polgár-Kubelik János ma tartotta ott esküvőjét Csáky-Szell Marianna grófnővel. Az esketési szertartást Wolafka Nándor címzetes püspök vezette. Az esküvő után az ifjú pár Budapesten át Prágába utazott Kubelik anyjának látogatására. Onnan mászatra Marionbadba mennek es ott fogják tölteni a mézesmedeket.

Jóki nyaralása. Siófokról írják lapunknak: Az agg kollektív, Jóki Mór az idei nyarat Siófokon tölti. Évezteket óta hűen felkeresi a Balaton, de egészen az utolsó évekig balatonföldi világlátogat nyaralt. Siófoki tartózkodása szemmel láthatólag használt az ősz poéta egészségének, briliáns szímben van s a hangulata is kitűnő.

Házasság. Török Artur szeptember 2-án vette elöször Kolozsvárott dr. Pisztorý Mór kószvári egyetemi tanár leányát, Irént. Báró Schachy Károly bajor földbírtokos eljegyezte Baán Mariskát, a Népszínház volt tagját.

Garibaldi temetése. Romából táviratozzák, hogy Garibaldi Menotti temetése ma este rendkívül impozáns módon folyt el. A koporsó hat óra alatt volt ágytápra volt elhelyezve, rajta Menotti kardja es a kiraly koszoruja fektűt, melynek szalagján ez a felírás volt: Menotti Garibaldi tábornoknak - Viktor Emanuel. Azután a koporsó kocsira tették a francia kormány es a család koszorút. A koporsó mögött, melynek két oldalán garibaldisták haladtak, az elhunyt családja jött, továbbá Morin, Ottolenghi, Cocco-Ortu miniszterek, több államtitkár a tabormoki kar, számos tisz, szenátor es képviselő es egyesületek es társaságok zászlóikkal. Három kocsit meglötöltek a koszorúk, köztük Zanardelli miniszterelnök, a többi miniszterek es a tartományi tanácsosok koszorúit. Az utcákon, melyeken a menet áthaladt, óriási néptömeg gyűlt össze. Az alakok es erkélyek zsufolva voltak. Az összes üzleteket bezárták. A holttestet Caranóba viszik, a hol holnap reggel eltemetik.

Garibaldi Emma, Garibaldi Menotti tábornok árvaja tegnap apja halála miatt való elkeseredésében ki akart ugrani az ablakon. Szerencsére az anyja belépett a szobába es visszarátolta.

Magyar tudós sikere. A magyar tudomány világraszóló sikert ért a minap a külföldön. Csányi Henrik, fiatal elektrotechnikus, a budapesti műegyetem tanítványa Berlinben, dr. Peters porosz műegyetemi tanár laboratóriumában oly galvánjelmet talált föl, a melylyel névét Röntgen, Edison es Marconi mellé sorozza. Az új galvánjelmet alkoholtól es cianoxidtól készülnék es jelentőségük abban áll, hogy megterhelhetőségük után a villamos feszültség es áramerősség nemcsak a nem csökken, de sőt emelkedik. Csányi Henrik elemei tehát száz százalékkal több áramot szolgáltatnak, mint a Bunzen-elemek s így különösen a villamos világítás terén fölvehetik a versenyt a dinamópekkel is, a melyeket olcsóságuk es csekély költségük révén könnyen pótolhatnak. A találmány lehetővé teszi, hogy bárki házáig állítsa elő azt a villamos árammennyiséget, a melyre akár a világításnál, akár a tüzelésnél, a fűtésnél szüksége van. A magyar védőegyesület taviratilag kérte föl Csányi Henriket, hogy találmányát a magyar tudományos világnak bemutatassa s a magyarság dicsőségére magyar névvel értekesítse.

A mezészetekben. Seregélyesről táviratozzák: Weisz Fülöp hatvanéves dugazdag seregélyesi bírtokos öngyilkosságát követelt el. Weisz, néhány éve Budapestre költözött, a hol megismerkedett egy szegény leánnyal, a kit őszülő fejjel feleségül vett. Három héttel ezelőt Budapesten az esküvőjük. Weisz Seregélyesen pompás házat építtetett. Úgylátszik, boldogan töltötték a mézesmedeket. Vasárnap este azután Weisz beárkózott a szobájába, halántékán lötte magát es szörnyen halt. Mi vitte végtetes elhatározására, nem tudják.

A meggyilkolt azeredőssé. Pétervártól táviratozzák: Taskant Ivanov azeredő elvtán elő gyönyörű feleségét reggel meggyilkolta találták a szobájában. Elettelenül fektűt ágján, tarták át a múlt szerte es teste szonnyan megcsontkivá. Hat esztendő óta nyaka szintén át volt vágva s tizenhárom éve leányát szintén megcsontkivá a gyilkos. A kis leány merően öszszeszerített kezében egy csomó kitépelt idegen női hajat tartott. Azt hiszik, hogy a gyilkosság hozzu müve, mert a gyilkos értékítérgyakam nem vitt el.

Jakab császár. Párisból táviratozzák: Lebaudy, az ugynevezett saharai császár Las Palmasban, a Vörman-vonal egyik gőzösére szállt, mely Hamburgba megy.

Belgrád, aug. 25. Üszkúbi jelentések szerint a váli Sinesjy bolgár püspökhöz intézett leveiben ezt felelőssé tette az esetleges zavarokért, amelyek Üszkúben kiterőnének. A koszóvi világtelen a Mustahfiz (népfelelkes) mozgásitják.

Konstantinápoly, aug. 25. Drinápolyi jelentések a kirkilisszei szandakából a Strandsa-hegységben a partvidéken mutatkozó komitébándát 600-800 emberre teszik.

Konstantinápoly, aug. 24. Azok a hírek, hogy számos vitorlahajó érkezett ide menekülőkkel Indiából, tulzoltak. Csak két vitorlahajó érkezett ide, a melyek az orosz hajóraj által vitorlájájkóra szállított 25 hátramaradt indiai lakost es 15 a bandaharcokról megebesült török katonát hoztak. Az előbbieket holnap visszaszállítják.

Prizrenden a most behívott rediflegénység igen fejlemetlen magatartást tanusit. A katonának lövdőznék az utcákon. A keresztény lakosság nagy aggodalomban van. Az ottani parancsnokintervenált a meteszarifnál. Iteni irányadó diplomáciai körök nézete szerint az alban redifzálóalak behívása líba es veszedelmes intézkedés. Ez a legénység mindig rakoneztalan es hajlamosan bír kihágásokra, amire a krusevi, pristini es presovai alban rediflegénység kihágásai példát nyújtanak. Törökország összes őszinte barátainak általános nézete az, hogy a porta ne alkalmazzon Macedóniában alban zászlóaljokat, hanem bocsássa ezeket hazra vagy összpontosítsa Albániában.

A háboru tanulságai. London, aug. 25. A délafrikai háboru ügyében kiküldött vizsgáló-bizottság jelentését ma közzétették: A jelentés elismeri, hogy számos téves számítás történt a hadműveletek természetese es kiterjedése tekintetében, ami sok felelőst es mulasztásra vezetett. A bizottság erősen rosszalja, hogy nem voltak hadikészletek, de elismeri, hogy midőn a háboru már kitört, ügyesen alkalmazkodtak a helyzethez es teljes elismeréssel van azok iránt, a kik ebben résztvettek. Hiábán mondja azonban, hogy nem tettek kellő intézkedéseket a körülmények ismétlődésének megakadályozására. A mostani katonai rendszerhez ragaszkodni kell, mert azt tovább lehet fejleszteni. Az angol partok védelme veszedelemmel fenyegető mértékben gyöngye. A bizottság az újonczosztást komoly kérdésnek tartja es azt mondja, hogy a hadsereg a maga egészében még nem képviseli a birodalom katonai hatalmát. A bizottság dicséri a gyarmati csapatokat, amelyek egy jövendő háboruban nagy értékek lesznek, de jó kiképzett tisztekre es a fegyelem megszilárdítására szorgos fordítást intézkedésre van szükség. Roberts lord kihallgatása alkalomával kijelentette, hogy az elkövetett hibák száma a magasabb állású tiszteknél nagyobb, mint a alacsonyabbaknál. A bizottság elismeri, hogy leh-

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései. 1903. augusztus 25.

A) Árutőzsde.

I. Gabonaneműek. — Árak készpénzben 50 kilogrammonként. a) Készárú.

Table with columns for 'Buza' (wheat) and 'Tiszavirág' (barley) with sub-columns for grades 76, 77, 78, 79, 80, 81. Includes 'Tiszavirág' and 'Pestvárdi' sections.

Table with columns for 'Szarmazás, nem és minőség' and 'Árfolyam'. Includes 'Rosz új', 'Árpa', 'Kéles', 'Zab', 'Tengeri', 'Repose'.

II. Különbféle termények (készárú).

Table with columns for 'Szarmazás, nem és minőség' and 'Árfolyam'. Includes 'Ingen hordó', 'Zsáki', 'Mínőség', 'Ingen hordó', 'Heremag'.

B) Értéktőzsde.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPÍROK' and 'ÉRTÉKPAPÍROK'. Lists various securities and their prices.

Használt és új pénz-szerevények... Jó cselédek... Nevelőket...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Abiszobát festet... 300 forint... Füszkereskedés...

Advertisement for 'BIROLIN' skin cream, 'Sirköveket', 'Titkos betegségek', 'Dr. FÜREDI', 'ZALA GYÖRGY', 'Dr. FABINYI', 'LAMPEL RÓBERT', 'AZ „ANKER“'.